

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE
A JUDEȚULUI SUCEAVA

DECIZIA NR. 79

din 28.09.2005

privind soluționarea contestației formulate de persoana fizică
.....din localitatea Suceava, str., județul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a
Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 31.08.2005

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Biroul Vamal Suceava, prin adresa nr./30.08.2005, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr./31.08.2005, cu privire la contestația formulată de persoana fizicăavând domiciliul în localitatea Suceava, str., județul Suceava.

Persoana fizică, contestă măsurile stabilite prin Actul constatator nr./26.07.2005 și procesele-verbale nr./26.07.2005, nr./26.07.2005 și nr./26.07.2005 privind suma delei, reprezentând:

-lei taxe vamale;
- lei dobânzi aferente taxelor vamale;
- lei penalități aferente taxelor vamale;
- lei accize;
-lei dobânzi aferente accizelor;
- lei penalități aferente accizelor;
- lei taxa pe valoarea adăugată;
- lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată;
- lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost introdusă prin Cabinetul de Avocatură, în baza împuternicirii avocaționale nr. din 08.08.2005, depusă în original la dosarul cauzei, prin care se face dovada că persoana fizicădin localitatea Suceava a convenit să fie reprezentată în această speță de avocat

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 176 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 174 și 178 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică, din localitatea Suceava, contestă măsurile stabilite prin actul constatator nr./26.07.2005 și procesele-verbale nr./26.07.2005, nr.

...../26.07.2005 și nr./26.07.2005, întocmite de Biroul Vamal Suceava, privind suma delei, reprezentând taxe vamale, accize, taxa pe valoarea adăugată și accesorii ale acestora.

Contestatorul precizează că a achiziționat din Germania un autoturism marca Mercedes 240, an de fabricație 1983, pentru care a beneficiat de regim tarifar preferențial în baza certificatului de origine EUR 1 nr. și pentru care a achitat datoria vamală, stabilită de către organele vamale la data importului, conform chitanței nr. din 14.10.2003.

Contestatorul susține că suma stabilită de organele vamale prin actul constatator nr./26.07.2005 este nejustificată și nelegală deoarece proveniența autoturismului a fost justificată cu acte a căror legalitate a fost verificată și constatată de către autoritățile vamale.

De asemenea, contestatorul consideră nelegală și nedreaptă suma pe care este obligat să o plătească cu titlu de dobânzi și penalități aferente taxelor vamale, accizelor și taxei pe valoarea adăugată deoarece ele rezultă din culpa organelor vamale.

II. Biroul Vamal Suceava, prin actul constatator nr./26.07.2005, în baza adresei nr./15.07.2005 a Direcției Regionale Vamale Iași, dispune anularea regimului tarifar preferențial acordat în baza certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr. și recalcularea drepturilor vamale de import pentru autoturismul marca MERCEDES 240, serie șasiu, an fabricație 1983, importat din Germania de persoana fizică, din localitatea Suceava, pentru care anterior s-a întocmit chitanța de import nr./14.10.2003.

Anularea regimului tarifar preferențial acordat s-a efectuat ca urmare a rezultatului procedurii de control „a posteriori” a certificatului de circulație a mărfurilor EUR1 nr. prin care autoritatea vamală germană comunică faptul că nu poate confirma originea bunului acoperit cu certificatul EUR 1 nr.

Regimul tarifar preferențial a fost anulat în baza Legii nr. 141/1997 privind codul vamal al României, Regulamentul de aplicare al Codului Vamal al României aprobat prin H.G. 1114/2001, Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, O.M.F.P. 687/2001 și O.M.F. 1566/1995.

Autoritatea vamală, prin actul constatator atacat, a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică, pentru autovehiculul în speță, datorează bugetului de stat o datorie vamală în sumă delei.

Pentru neplata în termen a datoriei vamale delei, organele vamale au calculat dobânzi de întârziere în sumă delei și penalități de întârziere în sumă delei.

III. Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

1. Referitor la datoria vamală în sumă delei, reprezentândlei taxe vamale, lei accize șilei taxa pe valoarea adăugată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe dacă persoana fizicăbeneficiază de regimul tarifar preferențial pentru autoturismul marca MERCEDES 240, serie șasiu, importat din Germania, în condițiile în care administrația vamală germană comunică faptul că nu poate confirma originea bunului acoperit certificatul EUR 1 nr.

În fapt, la data de 14.10.2003, persoana fizică a solicitat vămuirea unui autoturism marca **MERCEDES 240, serie șasiu**, importat din Germania, pentru care

Biroul Vamal Suceava a acordat, în baza certificatului de circulație EUR 1 nr., regimul tarifar preferențial, cu trimiterea documentului de origine la control „a posteriori”.

Biroul Vamal Suceava, prin actul constatator nr./26.07.2005, a retras preferințele tarifare acordate pentru autoturismul marca **MERCEDES 240**, serie șasiu și a stabilit drepturi vamale de import suplimentare în sumă delei, pe motiv că din răspunsul autorității vamale germane rezultă că „*exportatorul nu a solicitat eliberarea unui certificat EUR 1 și nu a împuternicit în acest sens persoana care a semnat în caseta 12. Nu se poate confirma că autovehiculul acoperit de certificatul menționat este originar în sensul Acordului România - U.E.*”

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 105** din **H.G. nr.1114/2001** pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, unde se precizează:

„Preferințele tarifare stabilite prin acordurile ori convențiile internaționale se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor și înscrierea codului stabilit pentru fiecare acord sau convenție în rubrica corespunzătoare din declarația vamală în detaliu.”

și ale **art. 107** din același act normativ, care prevede :

„În toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, autoritatea vamală ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.”

La stabilirea tarifului vamal , sunt aplicabile și prevederile **art. 61, 74 și 75** din **Legea nr. 141/1997** privind Codul vamal al României, unde se stipulează:

Art. 61

„(1) Autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor.

(2) În cadrul controlului vamal ulterior, autoritatea vamală verifică orice documente, registre și evidențe referitoare la mărfurile vămuite. Controlul se poate face la oricare persoană care se află în posesia acestor acte sau deține informații în legătură cu acestea. De asemenea, poate fi făcut și controlul fizic al mărfurilor, dacă acestea mai există. ”

Art. 74

„(1) În vederea aplicării corecte a tarifului vamal, autoritatea vamală constată originea mărfurilor importate, pe baza următoarelor criterii: a) mărfuri produse în întregime într-o țară;

b) mărfuri obținute printr-o prelucrare sau transformare substanțială într-o țară.

(2) Aplicarea criteriilor se face pe baza regulilor de origine prevăzute de reglementările vamale sau de acordurile ori de convențiile internaționale la care România este parte. ”

Art. 75

„În aplicarea regimului tarifar preferențial, regulile și formalitățile necesare pentru determinarea originii mărfurilor sunt cele stabilite în acordurile și

convențiile internaționale la care România este parte."

În ceea ce privește verificarea dovezilor de origine , la art. 32 pct. 1, 2, 3 , 5 și 6 din protocolul referitor la definirea de " produse originare", ratificat prin O.U.G nr. 192/2001, se precizează:

„1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, caracterul originar al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate referitoare la dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate, din România sau din una din țările la care se face referire la art. 3 și 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă în termenul de 10 luni de la data cererii de control a posteriori nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.

Din textele de lege citate mai sus se reține că, autoritatea vamală are dreptul ca, într-o perioadă de 5 ani de la acordarea liberului de vamă, să efectueze controlul vamal ulterior al operațiunilor și în toate cazurile în care în urma verificării dovezilor de origine rezultă că acordarea regimului preferențial a fost neîntemeiată, să ia măsuri pentru recuperarea datoriei vamale prin întocmirea de acte constatatoare.

La verificarea ulterioară a dovezilor de origine, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 autorităților vamale ale țării exportatoare, verificarea fiind efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. Rezultatele verificării trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice și dacă produsele în cauză pot fi considerate ca produse originare din Comunitate și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în protocolul referitor la definirea de "produse originare", ratificat prin O.U.G nr. 192/2001.

Potrivit documentelor existente la dosarul cauzei, prin adresa nr...../10.11.2003, Biroul vamal Suceava a inițiat procedura de control „a posteriori” privind îndeplinirea criteriilor

de origine și autenticitate a dovezii care atestă originea bunului acoperit cu certificatul de origine EUR1 nr.

Autoritatea vamală germană a transmis autorităților vamale române rezultatul controlului „a posteriori” și a returnat certificatul de circulație a mărfurilor EUR1 nr., având marcată a doua căsuță din rubrica nr.14.

Autoritatea Națională a Vămirilor transmite Direcției Regionale Vamale Iași, cu adresa nr./27.06.2005, rezultatul controlului „a posteriori” efectuat de autoritatea vamală germană pentru certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 nr.

În această adresă este redat răspunsul autorității vamale germane, înregistrat sub nr./17.06.2005, cu privire la autenticitatea certificatului de origine EUR1 nr., care cuprinde următoarele precizări: „exportatorul nu a solicitat eliberarea unui certificat EUR 1 și nu a împuternicit în acest sens persoana care a semnat în caseta 12. Nu se poate confirma că autovehiculul acoperit de certificatul menționat este originar în sensul Acordului România-UE.”

De asemenea, Direcția Națională a Vămirilor București transmite Direcției Regionale Vamale Iași că autovehiculul acoperit de certificatul menționat **nu** beneficiază de regim tarifar preferențial.

Direcția Regională Vamală Iași, prin adresa nr./15.07.2005, transmite Biroului vamal Suceava să anuleze regimul tarifar preferențial acordat inițial pentru acest autovehicul și să încaseze diferențele de drepturi vamale, pe motiv că, în urma controlului „a posteriori”, privind autenticitatea certificatului de origine EUR 1 nr., nu se poate confirma originea bunului.

În ceea ce privește eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor, art. 16, 17, paragraful 1 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare", ratificat prin O.U.G nr. 192/2001, precizează:

art. 16

„1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III ”

CIRCULAȚIE A MĂRFURILOR

<p>13. CERERE DE CONTROL, a se expedia la:</p> <p>-----</p> <p>Controlul autenticității și legalității prezentului certificat este solicitat.</p> <p>Locul data</p> <p style="text-align: right;">Ștampila</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">(Semnătura)</p>	<p>14. REZULTATUL CONTROLULUI</p> <p>-----</p> <p>Controlul efectuat a permis să se constate că prezentul certificat*1)</p> <p style="text-align: center;">_</p> <p>☐ a fost într-adevăr eliberat de unitatea vamală și mențiunile pe care le conține sunt exacte</p> <p>☐ nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute (a se vedea observațiile anexate)</p> <p>Locul data</p> <p style="text-align: right;">Ștampila</p> <p>.....</p> <p style="text-align: center;">(Semnătura)</p>
--	--

art. 17

„ 1. Un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.”

Din textele de lege citate mai sus se reține că certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau sub răspunderea exportatorului. Preferințele tarifare se acordă la depunerea certificatului de origine a mărfurilor.

Din modelul certificatului de circulație a mărfurilor mai sus prezentat rezultă că cea de a doua căsuță a rubricii nr. 14 se marchează cu „X”, atunci când acesta „nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute”.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că certificatul de circulație a mărfurilor EUR1 nr. a fost returnat autorității vamale germane în vederea verificării autenticității acestui document.

În urma controlului efectuat, la data de 17.11.2004 autoritatea vamală germană a marcat a doua căsuță din rubrica nr. 14 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 nr., care are înscrisă expresia „nicht den Erfordernissen fur ihre Echtheit und fur die Richtigkeit der darin enthaltenen Angaben entspricht (siehe beigefugte Bemerkungen)”, ceea ce potrivit modelului oficial al certificatului de circulație EUR 1, prevăzut în Anexa III la Protocolul nr. 4 privind definirea noțiunii de „produse originare” înseamnă că **„nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate cerute”**. Certificarea marcajului din **rubrica nr. 14** este dată de semnătura și ștampila autorității vamale germane.

Din cele prezentate se trage concluzia că certificatul de origine EUR1 nr. nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate, astfel că, Biroul Vamal Suceava, prin actul constatator nr./26.07.2005, în mod legal a anulat regimul vamal preferențial acordat și a stabilit că persoana fizică, pentru autoturismul marca **MERCEDES 240, serie șasiu**, importat din Germania, datorează bugetului de stat drepturi vamale în sumă delei.

Având în vedere prevederile legale menționate mai sus și faptul că certificatul de origine EUR1 nr. nu îndeplinește condițiile de autenticitate și legalitate, urmează a **se respinge** contestația formulată de **persoana fizică**, pentru **suma delei**, reprezentând drepturi vamale de import, **ca neîntemeiată**.

2. Referitor la suma delei, reprezentândlei dobânzi aferente taxelor vamale, lei penalități aferente taxelor vamale, lei dobânzi aferente accizelor, lei penalități aferente accizelor, lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată și penalități aferente taxei pe valoarea adăugată.

În fapt, organele vamale au calculat pentru neplata datoriei vamale, stabilite prin actul constatator nr./26.07.2005, dobânzi de întârziere în sumă totală delei și penalități de întârziere în sumă totală delei pentru perioada 14.10.2003-26.07.2005.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile **art. 12, 13 și 14 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002**, privind colectarea creanțelor bugetare, aplicabilă în

„art. 12

Pentru neachitarea la termenul scadent a obligațiilor bugetare debitorii datorează dobânzi și penalități de întârziere. [...]

art. 13

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv. [...]

art. 14

(1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților."

Începând cu data de 01.01.2004 sunt aplicabile prevederile art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care stipulează:

Art. 114

„(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.

Art. 115

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.[...]

a) pentru diferențele de impozite și taxe, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului sau taxei, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv."

art. 120

„(1) plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0.5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare scadenței acestora inclusiv. "

Prin urmare, dobânzile de întârziere în sumă delei și penalitățile de întârziere în sumă delei au fost stabilite în mod legal de către organele vamale, fapt pentru care urmează să se respingă contestația pentru acest capăt de cerere.

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul al acestora, iar pentru datoria

vamală care a generat aceste dobânzi contestația a fost respinsă, urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile de întârziere aferente.

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 61, 74 și 75 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, art. 105 și 107 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin HG nr. 1114/2001, art.16, 17 și art. 32 paragrafele 1,2,3,5,6 din Protocolul referitor la definirea noțiunii de "produse originare", ratificat prin O.U.G. nr. 192/2001, art. 12, 13 și 14 din O. G. nr. 61/2002, privind colectarea creanțelor bugetare, art. 114, 115 și 120 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, coroborate cu prevederile art. 185 din Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E :

- **Respingerea** contestației formulate de persoana fizicădin localitatea Suceava, împotriva actului constatator nr.6/26.07.2005 și a proceselor-verbale nr./26.07.2005, nr./26.07.2005 și nr./26.07.2005 privind **suma totală delei**, reprezentândlei taxe vamale, lei accize,lei taxa pe valoarea adăugată,lei dobânzi aferente taxelor vamale, lei dobânzi aferente accizelor, lei dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, lei penalități aferente taxelor vamale, lei penalități aferente accizelor și lei penalități aferente taxei pe valoarea adăugată, **ca neîntemeiată.**

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.